

Loven af 1909 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse blev det gjort til Ret og Pligt for Sundhedsstyrelsen at udtale sig om Ansøgere til Stats-Lægeembeder samt til dens Pligt at udtale sig om Ansøgere til kommunale Lægestillinger, for saa vidt vedkommende Kommune ønskede det, og først ved Embedslægeoven af 1914 fastsættes, at Amtslægen skal høres angaaende Ansættelsen af Overlæger og Enelæger ved Amts- og bykommunale Sygehuse. Lægeforeningens tidlig fremsatte Krav om Opslag af saadanne Stillinger og om sagkyndig Udtalelse angaaende Ansøgernes Kvalifikationer er først endeligt helt godkendt i det nu fremsatte Forslag til Lov om Udøvelse af Lægevirkksomhed, § 14.

Forud for de nugældende langtfra tilstrækkelige Bestemmelser til Sikring af Ansættelse af fuldt kvalificerede Sygehuslæger var imidlertid gaaet en betydelig Tilvækst i Sygehusenes Antal og Udvidelse af mange af de enkelte Sygehuse. Det forøgede Krav, der gennem Sygehusvæsenets Udvikling stilledes til Sygehuslægernes Viden og Arbejde, havde dog ikke medført nogen tilsvarende Forøgelse af Lønnen, og i 1907 maatte Lægeforeningen derfor optage Spørgsmaalet om at søge fremkaldt en Regulering af dette Forhold.

Naar Lægeforeningen ønskede at arbejde for en Forbedring af Sygehuslægernes Kaar, var dette dog ikke blot af Hensyn til Sygehuslægerne selv, men i lige saa høj Grad, fordi man ansaa det for at være i Befolkningens Interesse, at Sygehuslægerne lønnedes paa en saadan Maade, at veluddannede Læger kunde være tjent med at søge Stillingerne, og helst saaledes, at Sygehuslægen kunde ofre Sygehuset og de af Stillingen nødvendiggjorte Studier den overvejende Del af sin Arbejdskraft og ikke skulde behøve at skaffe sig en væsentlig Del af sin Indtægt ved Arbejde udenfor Sygehuset. I 1909 dannedes Foreningen af Sygehuslæger i Provinsen, som i Hovedsagen overtog de fornødne Forhandlinger om Sagen med Sygehusbestyrelserne, dog i stadig Kontakt med Den almindelige danske Lægeforening og de lokale Lægekredsforeninger af Hensyn til den Interesse, som alle praktiserende Læger nødvendigvis maa have i en forsvarlig Ordning af Sygehusvæsenet, og det Samarbejde, der til enhver Tid maa bestaa mellem Sygehuslægen og de lokale Læger, hvis Klientel skal benytte Sygehuset.

Som Grundlag for Forhandlingerne med Sygehusmyndighederne lagde Sygehuslægeforeningen et af Den almindelige danske Lægeforening godkendt Lønregulativ, som væsentlig var baseret paa Omfanget af den enkelte Sygehuslæges Arbejde (Sygedagenes Antal). Ved Forhandling med Amter, Kommuner og Sygehusbestyrelser opnaaedes ogsaa efterhaanden mange Steder en rimelig Forbedring af Sygehuslægelønningerne.

Imidlertid fremstod hos Myndighederne rundt om Ønsket om en mere ensartet Ordning af Forholdene Landet over, og paa Initiativ af Amtsraadsforeningen nedsattes i 1918 et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for Amtsraads-, Købstads- og Sogneraadsforeningerne samt for Den almindelige danske Lægeforening, Sygehuslægeforeningen og Foreningen af yngre Læger til Forhandling vedrørende „Sygehuslægernes Lønnings- og Ansættelsesvilkaar og andre Forhold, Sygehusene vedrørende“. Med Amtmand Vallø som Formand arbejdede dette Udvalg gennem et Par Aar og kunde i Foraaret 1921 fremlægge et Fællesforslag, der regulerede Ansættelsesforholdene for samtlige Sygehuslægestillinger, idet disse for Lønnens Vedkommende inddeltes i Klasser efter Sygedagenes Antal, ligesom der fastsattes almindelige Bestemmelser om Pensionsordning, Praksisret m. m. Forslaget kom til Behandling paa Læge- og Repræsentantmødet i August 1921; men da der af Amtsraadsforeningen paa dennes kort forud afholdte Møde var vedtaget en Del Ændringer, som Lægeforeningens Repræsentantskab kun delvis kunde tiltræde, medens Repræsentantskabet paa sin Side ogsaa ønskede enkelte Ændringer i Forslaget, kom dette ikke til Afstemning og maatte derefter foreløbig betragtes som bortfaldet. Dette meddeltes Amtsraadsforeningen med Tilføjelse, at man var villig til en Genoptagelse af Forhandlingerne i Udvalget for mulig at naa til Enighed om de Punkter, om hvilke der var Dissens. Herpaa svarede, at Amtsraadsforeningen ønskede Sagen stillet i Bero, og noget Skridt til Genoptagelse af Fællesforhandlinger om Sagen er ikke siden gjort fra Myndighedernes Side.

Lægeforeningen var da i Forening med Sygehuslægeforeningen henvist til som hidtil at forhandle med de enkelte Amter, Kommuner og Sygehusbestyrelser om saadanne Ændringer og Forbedringer i Sygehuslægernes Ansættelsesvilkaar og